Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

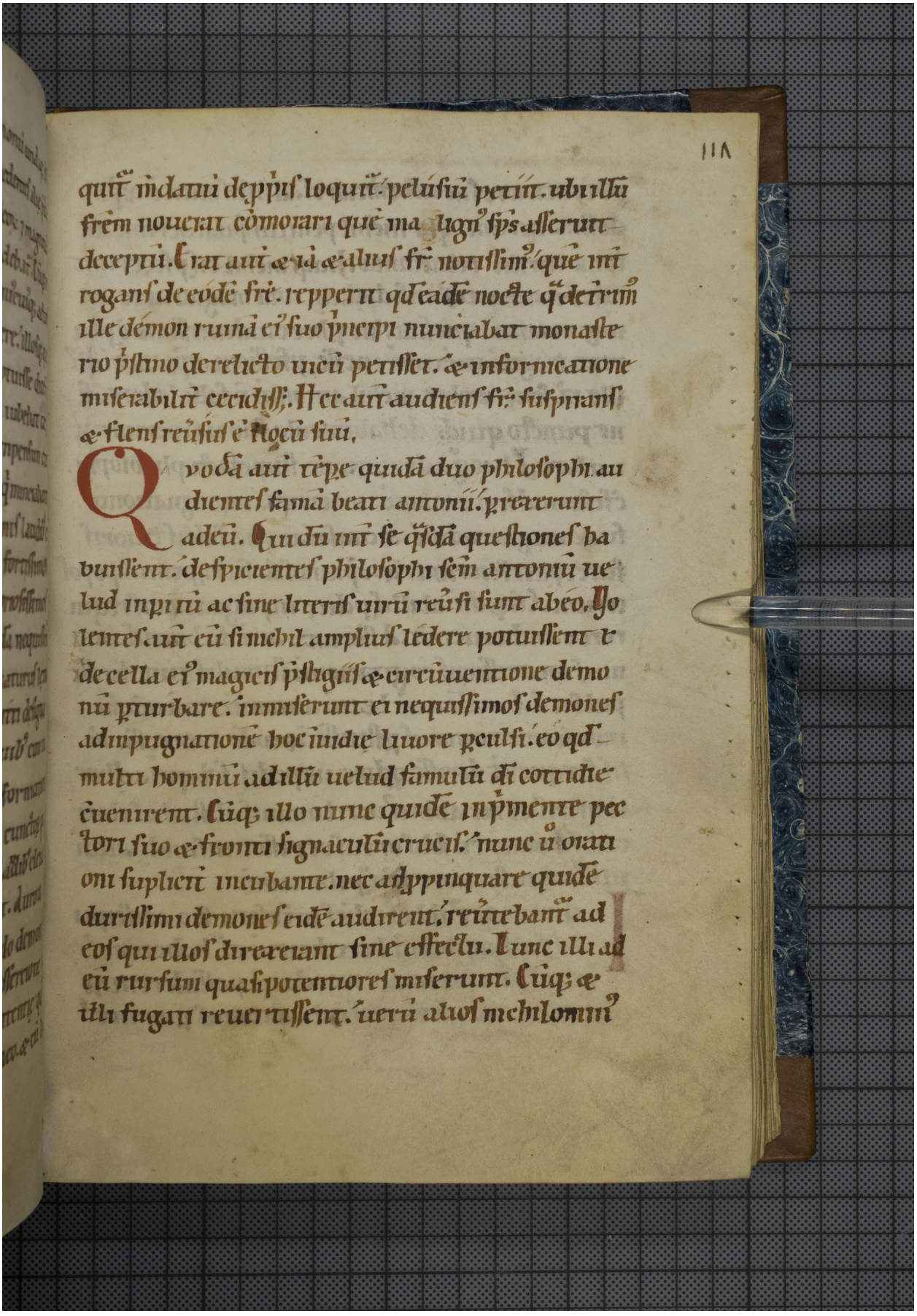

quit̃ mdatiu de ppis loquit̃. pelusiu petiit. ubi illu
frem nouerat cõmorari quẽ ma lign⁹ sps asseruit
deceptu. Erat aut̃ & ia & alius fr̃ notissim⁹. quẽ int̃
rogans de eodẽ frẽ. repperit qd eadẽ nocte q̃ detrim⁹
ille demon ruinã ei⁹ suo pncipi nunciabat monaste
rio pstino derelicto uicũ petisset. & infornicatione
miserabilit̃ cecidiss;. Hec aut̃ audiens fr̃ suspirans
& flens reuersus ẽ locũ suũ.

Quodã aut̃ tẽpe quidã duo philosophi au
dientes famã beati antonii. prexerunt
adeũ. Qui dũ int̃ se q̃sdã questiones ha
buissent. despicientes philosophi scm̃ antoniũ ue
lud inpitũ ac sine literis uirũ reuersi sunt abeo. Vo
lentes aut̃ eũ si nichil amplius ledere potuissent t
de cella ei⁹ magicis pstigiis & circũuentione demo
nũ pturbare. inmiserunt ei nequissimos demones
ad inpugnationẽ hoc inuidie liuore pculsi. eo qd
multi hominũ ad illũ uelud famulũ dĩ cottidie
cũuenirent. Cũq; illo nunc quidẽ in pmente pec
tori suo & fronti signaculũ crucis. nunc ũ orati
oni suplicit̃ incubante. nec adppinquare quidẽ
durissimi demones eidẽ audirent. reuertebant̃ ad
eos qui illos direxerant sine effectu. Tunc illi ad
eũ rursum quasi potentiores miserunt. Cũq; &
illi fugati reuertissent. uerũ alios nichilomin⁹